

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2008

Utgiven i Helsingfors den 30 april 2008

Nr 277—282

INNEHÅLL

Nr		Sidan
277	Lag om ändring av avfallslagen	701
278	Statsrådets förordning om Skatteförvaltningen	706
279	Statsrådets förordning om enheter inom Skatteförvaltningen	709
280	Skatteförvaltningens arbetsordning	711
281	Arbets- och näringsministeriets förordning om ändring av handels- och industriministeriets förordning om kosmetiska produkter	719
282	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om specialstöd	720

Nr 277

Lag

om ändring av avfallslagen

Given i Helsingfors den 25 april 2008

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i avfallslagen av den 3 december 1993 (1072/1993) 18 b § 1 mom. 5 punkten och 2 mom., 18 c § 2 mom., 18 d, 18 e och 18 n §, 50 b § 2 mom., 57 § 2 och 3 mom., 58 § 1 mom. samt 60 och 65 §,
av dem 18 b § 1 mom. 5 punkten och 2 mom., 18 c § 2 mom., 18 d, 18 e och 18 n §, 50 b § 2 mom., 57 § 3 mom. samt 58 § 1 mom. sådana de lyder i lag 452/2004, 60 § sådan den lyder i lag 747/2007 och 65 § sådan den lyder i lag 605/1997, samt
fogas till 18 b § 1 mom., sådant det lyder i nämnda lag 452/2004, en ny 6 punkt, till 18 h §, sådan den lyder i sistnämnda lag, ett nytt 6 mom., till lagen en ny 18 o §, till 50 b §, sådan den lyder i sistnämnda lag och i lag 1040/2004, ett nytt 4 mom. och till 50 c §, sådan den lyder i nämnda lagar 452/2004 och 1040/2004, ett nytt 5 mom. som följer:

3 a kap.

Producentansvar

18 b §

Produkter och producenter som omfattas av producentansvaret

Följande produkter och producenter omfattas av producentansvar:

5) elektriska och elektroniska produkter, beträffande vilka producenten anses vara den som tillverkar och importerar elektriska och elektroniska produkter och sådana försäljare som säljer produkter under eget varumärke; producentansvaret gäller likväl inte produkter som planerats särskilt för militärt bruk eller som i övrigt hör samman med tryggheten av statens centrala säkerhetsintressen,

6) batterier och ackumulatörer, beträffande vilka producenten anses vara den som yrkes-

RP 176/2007
MiUB 2/2008
RSv 27/2008

Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/66/EG (32006L066); EGT nr L 266, 26.9.2006, s. 1

mässigt släpper ut batterier eller ackumulatörer på marknaden, inklusive batterier och ackumulatörer som ingår i elektriska och elektroniska produkter, fordon eller andra produkter; producentansvaret gäller likväl inte batterier och ackumulatörer som används i

a) elektriska och elektroniska produkter, vapen, ammunition och krigsmateriel som hör samman med trygghandet av statens centrala säkerhetsintressen, med undantag av sådana produkter som inte är avsedda för specifikt militära ändamål, eller i

b) elektriska och elektroniska produkter som är avsedda att sändas ut i rymden.

Genom förordning av statsrådet föreskrivs närmare om vilka de produkter och producenter som avses i 1 mom. är.

18 c §

Producentens ansvar

Producentens skyldighet gäller de produkter som producenten själv släpper ut på marknaden och en sådan andel av alla motsvarande produkter som släppts ut på marknaden som är skälig med hänsyn till den mängd produkter som släppts ut på marknaden eller deras marknadsandel, oberoende av tidpunkten för när produkterna släpptes ut på marknaden.

18 d §

Insamling och mottagning av produkter som omfattas av producentansvaret

Producenten ska se till att det finns ett så heltäckande nätverk av insamlings- och mottagningsplatser för sådana kasserade produkter som avses i 18 b § att den sista innehavaren har en skälig möjlighet att var som helst i landet lämna en kasserad produkt till återanvändning, återvinning eller annan avfallshandling.

Genom förordning av statsrådet kan utfärdas närmare bestämmelser om de krav som ska ställas på ordnandet av insamling och mottagning av sådana kasserade produkter som avses i 1 mom.

18 e §

Produktmärkning och uppgifter om produkten

Den som producerar i 18 b § avsedda fordon ska se till att produkten eller dess delar är märkta på ett sådant sätt att delar som innehåller farliga ämnen kan identifieras. Elektriska och elektroniska produkter ska vara försedda med en märkning som anger producenten, när produkten släppts ut på marknaden och kravet på separat insamling.

Den som producerar fordon eller elektriska och elektroniska produkter ska dessutom se till att den som säljer produkten och vid behov även andra aktörer får tillräckliga uppgifter och anvisningar om produkten och om återanvändning och demontering av den, om möjligheten till materialåtervinning av delarna samt information om var i produkten farliga ämnen och delar finns.

Den som producerar batterier och ackumulatörer ska se till att batterierna och ackumulatörerna är försedda med en märkning som anger att de ska samlas in separat och vid behov med en symbol för den tungmetall som batteriet eller ackumulatören innehåller. Bärbara batterier och ackumulatörer samt bilbatterier och bilackumulatörer ska dessutom vara försedda med en märkning som anger batteriets eller ackumulatörens kapacitet.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om märkning av produkter som avses i 1—3 mom. samt om uppgifter och anvisningar som gäller produkter och demontering av dem.

18 h §

Vissa andra aktörers skyldigheter

Säljare och andra distributörer av bärbara batterier och ackumulatörer är skyldiga att av användaren ta emot sådana bärbara batterier och ackumulatörer som kasseras såsom avfall. Distributörerna är också skyldiga att informera användarna om möjligheten att lämna in kasserade bärbara batterier och ackumulatörer till försäljningsstället. Mottagningen ska vara avgiftsfri för användaren och

det får inte förutsättas att användaren köper ett nytt batteri eller en ny ackumulator. Mottagningen ska ordnas på motsvarande sätt i sådana fall då en distributör av bilbatterier och bilackumulatörer, avsedda för privata fordon, tar emot motsvarande kasserade batterier och ackumulatörer.

18 n §

Bemyndigande att utfärda förordning för genomförande av Europeiska gemenskapens rättsakter om producentansvar

Genom förordning av statsrådet kan för genomförande av Europeiska gemenskapens rättsakter om producentansvar utfärdas bestämmelser om

1) tekniska krav i fråga om insamling, märkning, sortering, lagring, förvaring, transport, vidareförmedling, återanvändning, återvinning, behandling och annan avfallshandling av i detta kapitel avsedda kasserade produkter samt om information i produktpriset om avfallshanteringskostnaderna och undantag från skyldigheten att märka produkten,

2) tillämpningen av bestämmelserna om producentansvar, ifall produkterna skaffas från utlandet eller förs ut ur landet genom elektronisk handel eller någon annan distansförsäljning eller ifall kasserade produkter förs ut ur landet.

18 o §

Särskilda bestämmelser om batterier och ackumulatörer

Producentens skyldighet att i enlighet med 18 c § 1 mom. ordna avfallshandlingen av produkter som kasseras såsom avfall och svara för kostnaderna för denna tillämpas på batterier och ackumulatörer som har kasserats såsom avfall och insamlats i enlighet med 18 h § 6 mom. från och med att avfallet har tagits emot vid försäljningsstället och samlats ihop i lämpliga partier för bortforsling.

Producenter av industriakumulatörer och industriakumulatörer samt bilbatterier och bilackumulatörer, avsedda för andra än privata fordon, och de som använder sådana batterier eller ackumulatörer kan komma överens om

att kostnaderna för avfallshandlingen ska fördelas på annat sätt än det som anges i 18 c § 1 mom.

Producenter av batterier och ackumulatörer, elektriska och elektroniska produkter samt fordon ska genom nödvändiga gemensamma åtgärder se till att genomförandet av 18 c § 1 mom. inte föranleder dubbla avgifter för producenter inom andra produktgrupper i sådana fall då insamlingen och den övriga avfallshandlingen av nämnda produkter som kasseras såsom avfall ordnas i samarbete.

50 b §

Anmälan till producentregistret

Anmälan ska innehålla tillräckliga uppgifter och utredningar om producenten och verksamheten samt om återanvändning, återvinning och annan avfallshandling av kasserade produkter, på basis av vilka det är möjligt att bedöma om arrangemangen är behövliga. Producenter av elektriska och elektroniska produkter ska visa att garanti har ordnats enligt 18 m § 2 mom. I en producent-sammanslutnings anmälan ska dessutom lämnas behövliga uppgifter om avtal och regler på basis av vilka det är möjligt att bedöma om verksamheten uppfyller kraven i 18 g § 2 och 3 mom.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om innehållet i den anmälan som avses i 1 mom. Genom förordning av statsrådet kan också utfärdas närmare bestämmelser om förfarandet vid anmälan.

50 c §

Anteckning i producentregistret och godkännande för anteckning i producentregistret

Genom förordning av statsrådet kan närmare bestämmelser utfärdas om det förfarande som ska iakttas vid anteckning i producentregistret eller godkännande för anteckning i producentregistret och om de förpliktelser som ingår i ett beslut som avses i 3 mom.

57 §

Förbud, begränsningar och andra bestämmelser

Om en produkt eller dess märkningar inte uppfyller de krav som föreskrivs i denna lag eller med stöd av den, kan miljöministeriet eller, i fråga om elektriska och elektroniska produkter eller batterier eller ackumulatorer, Säkerhetsteknikcentralen

1) bestämma att sådana ändringar ska företas i produkten eller dess märkningar att de uppfyller ovan nämnda krav samt att det ska visas att ändringarna har företagits,

2) temporärt eller permanent förbjuda tillverkning, import, förmedling, försäljning, överlåtelse eller användning av produkten eller bestämma att nödvändiga åtgärder ska vidtas angående en produkt som redan har släppts ut på marknaden på detta sätt,

3) bestämma att produkten ska behandlas eller återvinnas som avfall.

Om en producent, en producent-sammanslutning eller en upprätthållare av ett retur-system för dryckesförpackningar inte har ordnat sådan återanvändning, återvinning och annan avfallshantering som grundar sig på producentansvar på det sätt som förutsätts i denna lag eller i bestämmelser som utfärdats med stöd av den, kan Birkalands miljöcentral ålägga denna att göra verksamheten lagenlig eller återkalla sitt beslut om godkännande av producentsammanslutningen eller retursystemet för dryckesförpackningar i producentregistret.

58 §

Vite samt hot om tvångsutförande och avbrytande

Miljöministeriet, den regionala miljöcentralen eller den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten kan förstärka ett förbud eller en föreskrift som meddelas på grundval av denna lag eller en bestämmelse som utfärdats med stöd av den eller Birkalands miljöcentral för iakttagande av bestämmelserna om producentansvar eller Finlands miljöcentral ett förbud eller en föreskrift som meddelas på

grundval av avfallstransportförordningen eller Säkerhetsteknikcentralen ett förbud eller en föreskrift som meddelas enligt 57 § 2 mom. med vite eller hot om att den försummade åtgärden vidtas på den försumliges bekostnad eller att verksamheten avbryts eller förbjuds.

60 §

Avfallsförseelse

Den som uppsåtligen eller av grov oakt-samhet

1) bryter mot förbud som avses i 5 § 1 mom. 1, 3 eller 4 punkten, 6 § 6 eller 8 punkten, 7 § 4 mom., 17 § 1 mom., 18 §, 18 c § 4 mom. 2 punkten, 18 d § 2 mom., 18 g § 4 mom., 18 n, 19 eller 50 §, 50 b § 4 mom. eller 57 eller 73 a § eller mot förbud, föreskrifter eller bestämmelser som meddelats med stöd av nämnda lagrum,

2) försummar skyldigheter som avses i 7—9, 12 eller 14 §, 15 § 1 mom., 18 c—18 m eller 18 o § eller 51 § 3 eller 4 mom.,

3) för in i landet eller ut ur landet eller genom finskt territorium transiterar avfall i strid med denna lag eller bestämmelser som har utfärdats eller särskilda föreskrifter som har meddelats med stöd av den eller i strid med avfallstransportförordningen

ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs på något annat ställe i lag, för *avfallsförseelse* dömas till böter.

För avfallsförseelse döms likaså den som uppsåtligen eller av grov oakt-samhet bryter mot en bestämmelse som meddelats med stöd av 13 § 1 mom. eller försummar de skyldigheter som avses i 11 §, 20 § 1 eller 2 mom., 21 eller 49 § eller 50 b § 1—3 mom.

65 §

Försäljning av lös egendom som är föremål för hot om tvångsutförande

Om det har bestämts att ett hot om tvångsutförande som gäller lös egendom ska verkställas och om egendomen har värde i pengar, har miljöministeriet, den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten, den regionala miljöcen-

tralen och Säkerhetsteknikcentralen rätt att bortföra sådan egendom för återvinning eller sälja den för att täcka de kostnader som tvångsutförandet vållar. Eventuellt överskott ska återbäras till ägaren.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2008.

Helsingfors den 25 april 2008

Republikens President

TARJA HALONEN

Denna lag tillämpas dock på sådana batterier och ackumulatorer som avses i 18 b § 1 mom. 6 punkten först från de tidpunkter som bestäms genom förordning av statsrådet.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Miljöminister *Paula Lehtomäki*

Statsrådets förordning om Skatteförvaltningen

Given i Helsingfors den 24 april 2008

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från finansministeriet, föreskrivs med stöd av 9 § 1 mom. och 13 § i lagen av den 18 april 2008 om Skatteförvaltningen (237/2008) och 8 § 2 mom. i statstjänstemannalagen av den 19 augusti 1994 (750/1994), sådant det lyder i lag 281/2000:

1 §

Generaldirektörens uppgifter och utövandet av beslutanderätt

Vid ledningen av Skatteförvaltningens verksamhet och ekonomi ska generaldirektören svara för att de ordnas på ett ändamålsenligt sätt och ger resultat samt särskilt för att resultatmålen nås liksom även för rapportering om verksamheten och ekonomin. Generaldirektören ska följa utvecklingen inom Skatteförvaltningens verksamhetsområde och vidta åtgärder för att genomföra nödvändiga reformer och förbättringar.

Utöver det som föreskrivs någon annanstans i lag beslutar generaldirektören

1) om Skatteförvaltningens allmänna riktlinjer för verksamheten och detaljerade resultatmål för Skatteförvaltningens verksamhet och ekonomi inom ramen för de resultatmål som finansministeriet fastställt,

2) om Skatteförvaltningens verksamhets- och ekonomiplan samt budgetförslag, och

3) om andra ärenden som är vittsyftande och av principiell betydelse för Skatteförvaltningen.

Generaldirektören undertecknar Skatteförvaltningens bokslut och de handlingar som hänför sig till det.

2 §

Resultatansvar för enhetscheferna inom Skatteförvaltningen

Enhetscheferna svarar inför generaldirektören för att de resultatmål som ställts upp för enheten nås och för att den verksamhet och

ekonomi som de leder sköts på ett ändamålsenligt sätt och ger resultat. Enhetscheferna ska följa den allmänna utvecklingen gällande den verksamhet som de leder och ta initiativ till att genomföra nödvändiga reformer och förbättringar.

3 §

Skatteförvaltningens delegation

Inom Skatteförvaltningen finns en delegation som stöder ämbetsverkets strategiska planering och behandlar riktlinjerna för Skatteförvaltningens verksamhet och dess utveckling. Delegationen består av generaldirektören och högst sju andra medlemmar, av vilka en medlem är en person som Skatteförvaltningens personal har utsett inom sig. Finansministeriet utser på framställning av Skatteförvaltningen de övriga medlemmarna i delegationen för en viss tid, dock högst för fyra år.

4 §

Skatterättelsenämnden

Skatteförvaltningen begär kommunernas förslag till medlemmar i skatterättelsenämnden. Varje kommun ska meddela Skatteförvaltningen och landskapskommunen vem den föreslagit som medlem. Landskapskommunen ska ge Skatteförvaltningen sitt utlåtande om de medlemmar som kommunerna föreslagit. Kommunens förslag till medlemmar i nämnden och landskapskommunens utlåtande ska inlämnas i god tid innan nämnden inleder sin mandatperiod. Skatteförvaltningen ska ge Ålands landskapsstyrelse möjlighet att

bli hörd i ärendet innan medlemmarna i skatterättelsenämnden för Ålands skattebyrå förordnas.

Uppdraget som skatterättelsenämndens ordförande ska innan någon förordnas till det ledigförklaras offentligen, om inte annat följer av särskilda skäl.

Skatterättelsenämnden beslutar om nämndens organisation, såsom antalet sektioner, uppgiftsfördelningen mellan sektionerna, ordförandena i sektionerna och sektionernas medlemmar, med tillämpning av vad som anges i 10 § 4 mom. i lagen om Skatteförvaltningen (237/2008). Skatterättelsenämnden beslutar vilka av nämndens medlemmar som tillsammans med ordföranden avgör rättelseyrkanden som avses i 11 § 1 mom. i lagen om Skatteförvaltningen.

Vid skatterättelsenämndens och dess sektioners sammanträden ska föras protokoll. Rättelseyrkandena och de på dem givna besluten jämte motiveringar utgör protokollbilagor.

5 §

Samarbetsgruppen vid Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt

Vid Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt finns en samarbetsgrupp som stöder rättsbevakningen och som behandlar riktlinjerna för rättsbevakningen och dess utveckling samt samarbetet mellan olika skattetagare och enheten i samband med rättsbevakningen.

Samarbetsgruppen har en ordförande och högst sex andra medlemmar, som utnämns av finansministeriet på framställning av Skatteförvaltningen för en viss tid, dock högst fyra år. Av medlemmarna ska två vara utsedda av Finlands Kommunförbund rf.

6 §

Utnämning av chefen för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt

Innan chefen för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt utnämns, ska Skatteförvaltningen inhämta utlåtande om sökandena av Finlands Kommunförbud rf.

7 §

Resultatmål för bevakningen av skattetagarnas rätt

Som en del av Skatteförvaltningens resultatmål fastställer finansministeriet årligen, efter att ha hört samarbetsgruppen vid Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt, resultatmål, anslag och andra resurser för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt.

8 §

Rapportering om bevakningen av skattetagarnas rätt

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt ska årligen utarbeta en berättelse över sin rättsbevakningsverksamhet för samarbetsgruppen vid Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt.

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt ska dessutom på begäran av en kommun, församling eller Folkpensionsanstalten lämna uppgifter om den rättsbevakningsverksamhet som gäller skattetagaren i fråga.

9 §

Placering av tjänster och tjänstledighet

Skatteförvaltningen fattar, förutom i fråga om generaldirektörstjänsten, beslut om inrättande, överföring och indragning av tjänster inom Skatteförvaltningen.

Skatteförvaltningen fattar också de beslut som enligt statstjänstemannalagen (750/1994), statstjänstemannaförordningen (971/1994) och lagen om statens tjänstekollektivavtal (644/1970) ska fattas av ämbetsverket i fråga.

10 §

Behörighetsvillkor

Av Skattestyrelsens överdirektör, en direktör och biträdande direktör samt av en chef för en enhet inom Skatteförvaltningen och en tjänsteman som är chef för enhetens verksamhetsenhet förutsätts i praktiken visad ledarförmåga.

Dessutom krävs

1) av Skattestyrelsens överdirektör, direktörer och biträdande direktörer högre högskoleexamen och god förtrogenhet med tjänstens uppgiftsområde,

2) av enhetscheferna inom Skatteförvaltningen högre högskoleexamen och god förtrogenhet med tjänstens uppgiftsområde,

3) av de tjänstemän som är chefer för verksamhetsenheterna vid enheterna inom Skatteförvaltningen högskoleexamen och förtrogenhet med tjänstens uppgiftsområde.

Den som har en tjänst inom Skatteförvaltningen när denna förordning träder i kraft, behåller sin rätt att söka och enligt föreskrivna grunder få sådana i denna förordning nämnda eller motsvarande tjänster som han eller hon var behörig för vid ikraftträdandet av denna förordning.

11 §

Utnämning

Statsrådet utnämner generaldirektören. Finansministeriet förordnar en ställföreträdare för generaldirektören på hans eller hennes framställning.

Generaldirektören utnämner enhetscheferna inom Skatteförvaltningen och förordnar en ställföreträdare för chefen på framställning av chefen. Respektive enhet inom Skatteförvaltningen utnämner övriga tjänstemän och anställer personal i arbetsavtalsförhållande, om inte detta enligt arbetsordningen ska avgöras av någon annan tjänsteman.

Helsingfors den 24 april 2008

Finansminister *Jyrki Katainen*

12 §

Fastställande av lönerna för arbetsgivar-tjänstemän

Generaldirektören fastställer lönerna för de arbetsgivartjänstemän som avses i 10 § i förordningen om statens tjänstekollektivavtal (1203/1987).

13 §

Arvoden

Skatteförvaltningen fastställer grunderna för arvoden och resekostnadsersättningar till medlemmar och sakkunniga vid centralskattenämnden, en skatterättelsenämnd, Skatteförvaltningens delegation samt samarbetsgruppen vid Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt.

14 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 maj 2008.

Med avvikelse från 5 § 2 mom. ska den första mandatperioden för samarbetsgruppen vid Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt sträcka sig från den 1 maj 2008 till den 31 december 2010. Skattestyrelsens delegation, i den sammansättning den har när förordningen träder i kraft, fortsätter som Skatteförvaltningens delegation till och med den 31 december 2010.

Överinspektör Panu Pykönen

Nr 279

Statsrådets förordning om enheter inom Skatteförvaltningen

Given i Helsingfors den 24 april 2008

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från finansministeriet, föreskrivs med stöd av 4 § 1 mom. i lagen av den 18 april 2008 om Skatteförvaltningen (237/2008):

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning föreskrivs om enheterna inom Skatteförvaltningen, deras antal, namn, verksamhetsområden och huvudsakliga uppgifter.

Beskattnings- och stabsenheter

2 §

Skattestyrelsen

Skattestyrelsens har till uppgift att leda och utveckla skattekontrollen och verkställandet av beskattningen. Skattestyrelsens verksamhetsområde omfattar hela landet.

Dessutom svarar Skattestyrelsen för hela Skatteförvaltningens stabsuppgifter, t.ex. för planeringen på lång och medellång sikt, säkerhets- och kommunikationsuppgifterna samt den interna revisionen.

3 §

Skatteverken

För skattekontrollen och verkställandet av beskattningen finns

1) Nylands skatteverk, vars verksamhetsområde omfattar landskapen Östra Nyland och Nyland,

2) Sydvästra Finlands skatteverk, vars verksamhetsområde omfattar landskapen Åland, Satakunta och Egentliga Finland,

3) Sydöstra Finlands skatteverk, vars verksamhetsområde omfattar landskapen Södra Karelen, Södra Savolax och Kymmenedalen,

4) Savolax-Karelen skatteverk, vars verksamhetsområde omfattar landskapen Norra Karelen och Norra Savolax,

5) Centrala Finlands skatteverk, vars verksamhetsområde omfattar landskapen Egentliga Tavastland, Mellersta Finland, Päijänne-Tavastland och Birkaland,

6) Västra Finlands skatteverk, vars verksamhetsområde omfattar landskapen Södra Österbotten, Mellersta Österbotten och Österbotten,

7) Norra Finlands skatteverk, vars verksamhetsområde omfattar landskapen Kajanaland, Lappland och Norra Österbotten,

8) Koncernskattecentralen, vars verksamhetsområde omfattar hela landet.

4 §

Skatteuppbördscentralen

För uppbörd, indrivning och redovisning av skatter och avgifter och för informationstjänsten finns Skatteuppbördscentralen, vars verksamhetsområde omfattar hela landet.

5 §

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt

Verksamhetsområdet för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt omfattar hela landet.

Stödenheterna

6 §

Administrativa tjänster

För Skatteförvaltningens gemensamma uppgifter inom personaladministration, ekonomiförvaltning och allmän förvaltning finns enheten Administrativa tjänster, vars verksamhetsområde omfattar hela landet.

7 §

Datatekniska tjänster

För Skatteförvaltningens gemensamma datatekniska uppgifter finns enheten Datatekniska tjänster, vars verksamhetsområde omfattar hela landet.

Helsingfors den 24 april 2008

Finansminister *Jyrki Katainen*

8 §

Produktionstjänster

För Skatteförvaltningens gemensamma produktionsuppgifter finns enheten Produktionstjänster, vars verksamhetsområde omfattar hela landet.

9 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft 1 den maj 2008.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Överinspektör Panu Pykönen

Nr 280

Skatteförvaltningens arbetsordning

Given i Helsingfors den 24 april 2008

Med stöd av 5 § 1 mom., 7 § 2 mom., 9 § 2 mom., 24 § 1 mom. och 28 § 6 mom. i lagen den 18 april 2008 om Skatteförvaltningen (237/2008) Skattestyrelsen ger Skatteförvaltningen följande arbetsordning:

Allmänt

1 §

Tillämpning

Om Skatteförvaltningens organisation, enheter, uppgifter och om organisering av dem samt om enheternas behörighet och huvudkontor gäller, utöver vad i övrigt har stadgats, bestämmelserna i denna arbetsordning.

Om organisering och uppgifter, förfaranden och ansvar i samband med ekonomiförvaltningens uppgifter i fråga om Skatteförvaltningens ekonomiförvaltning samt om intern revision föreskrivs utöver vad i övrigt har stadgats, i Skatteförvaltningens ekonomistadgar och reglemente för intern revision.

Ledning och organisation

2 §

Ledning

Skatteförvaltningen leds av generaldirektören.

Skatteförvaltningens enhet leds av enhetens chef.

3 §

Skatteförvaltningens ledningsgrupp

Skatteförvaltningens ledning stöds av en ledningsgrupp, som biträder generaldirektören och cheferna för skatteförvaltningens enheter vid ledning av Skatteförvaltningens och dess enheter.

Ledningsgruppen består av cheferna för Skatteförvaltningens enheter, cheferna för Skattestyrelsens verksamhetsenheter, en re-

presentant som utsetts bland personalen samt av andra tjänstemän som generaldirektören har utsett.

4 §

Resultatstyrning

För att uppnå de resultatmål som har ställts på Skatteförvaltningen generaldirektören fastställer resultatmål för Skatteförvaltningens enheter och för Skattestyrelsens verksamhetsenheter.

För att uppnå de resultatmål som har ställts på enheten fastställer enhetens chef resultatmål för enhetens verksamhetsenheter.

5 §

Styrning av riktighet och enhetlighet

Skatteförvaltningens enheter sörjer i enlighet med sina uppgifter och i samråd med Skatteförvaltningens övriga enheter för att praxisen i Skatteförvaltningens avgöranden samt förfaranden är riktiga och enhetliga.

6 §

Samverkan och arbetarskydd

Samtliga tjänstemän i Skatteförvaltningens chefsuppgifter ska sörja för arbetarskyddet och för att personalen kan inverka på sitt arbete och sin arbetsmiljö på sätt som förutsätts i föreskrifter och avtal om samverkan och arbetarskydd.

7 §

Skatteförvaltningens enheter

Enligt lagen om Skatteförvaltningen (237/2008) och statsrådets förordning den 24

april 2008 om enheter vid Skatteförvaltningen finns det vid Skatteförvaltningen

- 1) Skattestyrelsen;
- 2) Sydöstra Finlands skatteverk;
- 3) Sydvästra Finlands skatteverk;
- 4) Västra Finlands skatteverk;
- 5) Norra Finlands skatteverk;
- 6) Savolax-Karelen skatteverk;
- 7) Centrala Finlands skatteverk;
- 8) Nylands skatteverk;
- 9) Koncernskattcentralen;
- 10) Skatteuppbördscentralen;
- 11) Enhet för bevakning av skattetagarnas rätt;
- 12) Administrativa tjänster;
- 13) Datatekniska tjänster; och
- 14) Produktionstjänster.

8 §

Andra förvaltningsorgan

Vid Skatteförvaltningen finns Skatteförvaltningens delegation som stöder den strategiska planeringen.

Vid Skatteförvaltningen finns en central-skattenämnd. Vid varje skatteverk och vid Ålands skattebyrå finns en skatterättelse-nämnd.

Vid Enhet för bevakning av skattetagarnas rätt finns en samarbetsgrupp som stöder rättsbevakningen.

Enheternas uppgifter och organisation

Skattestyrelsen

9 §

Skattestyrelsens uppgifter

Skattestyrelsen leder och utvecklar beskattningens verkställande och skattekontrollen samt svarar för strategisk planering och uppföljning som hänför sig till hela Skatteförvaltningen, för andra stabsuppgifter som stöder hela förvaltningens verksamhet, såsom sekretess- och kommunikationsuppgifter och intern revision.

Såsom ovan i 1 mom. avsedda uppgifter Skattestyrelsen bland annat:

- 1) förbereder resultatmål för Skatteförvaltningens enheter och följer upp förverkligandet av resultatmål;

- 2) svarar för Skatteförvaltningens verksamhetsplanering och -uppföljning på lång och medellång sikt samt för kommunikationsuppgifter;

- 3) svarar för Skatteförvaltningens interna revision samt för förberedning av förvaltningsklagan för generaldirektörens avgörande;

- 4) svarar för anvisningar och uppföljning i anslutning till datasekretess och annan sekretess och uppföljning;

- 5) förbereder inom sitt ansvarsområde för generaldirektörens avgörande de rättsnormer som utfärdas av Skatteförvaltningen, de förordnanden om överföring av beskattningsbehörighet som avses i 25 § i lagen om Skatteförvaltningen medräknade;

- 6) medverkar i förberedningen av föreskrifter som omfattas av dess ansvarsområde;

- 7) utfärdar materiella och förfaringsmässiga harmoniserings- och andra anvisningar inom sitt ansvarsområde;

- 8) förbereder inom sitt ansvarsområde för generaldirektörens avgörande anvisningarna som ansluter sig till offentlighets- och datasekretesslagstiftningen;

- 9) svarar inom sitt ansvarsområde för nationellt och internationellt tjänstemannasamarbete, informationsutbyte, handräckningsärenden samt för andra uppgifter som förädlas av internationella skatteavtal; och

- 10) svarar för beställning, framställning och utveckling av datasystem inom sitt ansvarsområde.

Skattestyrelsen verkar dessutom såsom i 3 § 4 punkten i personuppgiftslagen (523/1999) avsedd registeransvarig för Skatteförvaltningens beskattningsdatasystem.

10 §

Skattestyrelsens organisation

Skattestyrelsen är belägen i Helsingfors och dess ämbetsdistrikt är hela landet.

Vid Skattestyrelsen finns följande verksamhetsenheter:

- 1) beskattningscentralen, som svarar för lednings- och utvecklingsuppgifter i samband med beskattningens verkställande och därtill ansluten skattekontroll samt om registeransvarigs uppgifter som avser Skatteförvaltningens beskattningsdatasystem;

2) skatteinspektionsenhet, som svarar för lednings- och utvecklingsuppgifter i anslutning till skattegranskning och kontroll av EU-gemenskapsintern handel;

3) ledningsstöd och kommunikation, som svarar för Skatteförvaltningens gemensamma ledningsstöds- och kommunikationsfunktioner; och

4) enhet för intern revision, som svarar för Skatteförvaltningens interna revision och för förberedning av förvaltningsklagan för generaldirektörens avgörande.

Skatteverk

11 §

Skatteverkens uppgifter

Skatteverken verkställer beskattningen och utför skattegranskning i enlighet med vad därom särskilt stadgas eller föreskrivs.

Kunder ges instruktioner, råd och betjäning samt förändringar som avser förskotts- uppbörden behandlas även i en elektronisk kontaktcenterfunktion. Kontaktcenterfunktionen koordineras av Västra Finlands skatteverk. Tjänster produceras av Sydöstra Finlands, Sydvästra Finlands, Västra Finlands, Norra Finlands och Savolax-Karelens skatteverk.

12 §

Sydöstra Finlands skatteverks organisation

Vid Sydöstra Finlands skatteverk, vars huvudkontor är i Kouvola, finns åtminstone följande verksamhetsenheter (huvudkontoret inom parentes):

- 1) Sydöstra Finlands företagsskattebyrå (Kouvola);
- 2) Södra Karelens skattebyrå (Villmanstrand);
- 3) Södra Savolax skattebyrå (St. Michel);
- 4) Kymmenedalens skattebyrå (Kouvola); och
- 5) Sydöstra Finlands skatteinspektionsenhet (Kouvola).

13 §

Sydvästra Finlands skatteverks organisation

Vid Sydvästra Finlands skatteverk, vars

huvudkontor är i Åbo, finns åtminstone följande verksamhetsenheter (huvudkontoret inom parentes):

- 1) Sydvästra Finlands företagsskattebyrå (Åbo);
- 2) Ålands skattebyrå (Mariehamn);
- 3) Satakunda skattebyrå (Björneborg);
- 4) Egentliga Finlands skattebyrå (Åbo); och
- 5) Sydvästra Finlands skatteinspektionsenhet (Åbo).

14 §

Västra Finlands skatteverks organisation

Vid Västra Finlands skatteverk, vars huvudkontor är i Vasa, finns åtminstone följande verksamhetsenheter (huvudkontoret inom parentes):

- 1) Västra Finlands företagsskattebyrå (Vasa);
- 2) Södra Österbottens skattebyrå (Seinäjoki);
- 3) Mellersta Österbottens skattebyrå (Karleby);
- 4) Österbottens skattebyrå (Vasa); och
- 5) Västra Finlands skatteinspektionsenhet (Vasa).

15 §

Norra Finlands skatteverks verksamhetsorganisation

Vid Norra Finlands skatteverk, vars huvudkontor är i Rovaniemi, finns åtminstone följande verksamhetsenheter (huvudkontoret inom parentes):

- 1) Norra Finlands företagsskattebyrå (Rovaniemi);
- 2) Floddalarnas skattebyrå (Ylivieska);
- 3) Kajanalands skattebyrå (Kajana);
- 4) Kustlapplands skattebyrå (Kemi);
- 5) Norra Österbottens skattebyrå (Uleåborg);
- 6) Norra Lapplands skattebyrå (Kemijärvi);
- 7) Rovaniemi skattebyrå (Rovaniemi); och
- 8) Norra Finlands skatteinspektionsenhet (Uleåborg).

16 §

Savolax-Karelens skatteverks organisation

Vid Savolax-Karelens skatteverk, vars huvudkontor är i Kuopio, finns åtminstone följande verksamhetsenheter (huvudkontoret inom parentes):

- 1) Savolax-Karelens företagsskattebyrå (Kuopio);
- 2) Norra Karelens skattebyrå (Joensuu);
- 3) Norra Savolax skattebyrå (Kuopio); och
- 4) Savolax-Karelens skatteinspektionsenhet (Joensuu).

17 §

Centrala Finlands skatteverks organisation

Vid Centrala Finlands skatteverk, vars huvudkontor är i Tavastehus, finns åtminstone följande verksamhetsenheter (huvudkontoret inom parentes):

- 1) Centrala Finlands företagsskattebyrå (Tammerfors);
- 2) Centrala Tavastlands skattebyrå (Tavastehus);
- 3) Centrala Finlands skattebyrå (Jyväskylä);
- 4) Birkalands skattebyrå (Tammerfors);
- 5) Päijänne-Tavastlands skattebyrå (Lahতি); och
- 6) Centrala Finlands skatteinspektionsenhet (Tavastehus).

18 §

Nylands skatteverks organisation

Vid Nylands skatteverk, vars huvudkontor är i Helsingfors, finns åtminstone följande verksamhetsenheter (huvudkontoret inom parentes):

- 1) Nylands företagsskattebyrå (Helsingfors);
- 2) Huvudstadsregionens skattebyrå (Vanda);
- 3) Nylands skattebyrå (Träskända);
- 4) Nylands skatteinspektionsenhet (Helsingfors); och
- 5) Nylands betalningsövervakningsenhet (Helsingfors).

19 §

Koncernskattecentralens organisation

Koncernskattecentralen är belägen i Helsingfors.

Enheten har inga verksamhetsenheter.

Skatteuppbördscentralen

20 §

Skatteuppbördscentralens uppgifter

Skatteuppbördscentralen

1) handlägger ärenden som i lagen om Skatteförvaltningen (237/2008), lagen om skatteuppbörd (609/2005), förordningen om skatteuppbörd (747/2005), lagen om skatte-tillägg och förseningsränta (1556/1995), lagen om skatteredovisning (532/1998), förordningen om skatteredovisning (804/1998) samt i andra lagar och förordningar stadgats som Skatteförvaltningens uppgift eller med stöd av dem stadgade eller bestämda uppgifter som ansluter sig till uppbörd, indrivning, återbäring, uppskjutning, lindring, bokföring av skattemedel, redovisning och indrivning av beskattningskostnader;

2) handlägger i 28 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) avsedda tillståndsärenden som gäller utlämnande av uppgifter;

3) svarar för utlämnande av uppgifter i maskinläsbar form från Skatteförvaltningens beskattningsdatabas;

4) svarar för producering av gemensamma statistiker som beskriver beskattningen och Skatteförvaltningens verksamhet;

5) handlägger ärenden som ansluter sig till brottmål som avses i 18 § i lagen om Skatteförvaltningen samt ärenden som ansluter sig till utlämnande av uppgifter på eget initiativ som avses i 18 § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter (1346/1999);

6) förbereder för generaldirektörens avgörande rättsnormer inom sitt ansvarsområde;

7) deltar i beredning av stadganden som hör till dess ansvarsområde;

8) utfärdar harmoniserings- och andra anvisningar som hör till dess ansvarsområde;

9) förbereder för generaldirektörens avgörande ärenden som ansluter sig till offentlighets- och datasekretesslagstiftningen;

10) svarar för nationellt och internationellt tjänstemannasamarbete, informationsutbyte och handräkningsärenden inom sitt ansvarsområde; och

11) svarar för beställning, framställning och utveckling av datasystem inom sitt ansvarsområde.

Utöver det som föreskrivs i 1 mom.

1) skatteverkens skatteinspektionsenheter kan behandla ovan i 1 mom. 5 punkten avsedda ärenden samt vidta i 35 § 1 mom. 6 punkten i lagen om skatteuppbörd avsedda säkringsåtgärder, då brottmålet i fråga har kommit fram i samband med skattegranskning som skatteinspektionsenheten har utfört, och

2) Skattestyrelsens skatteinspektionsenhet kan på eget initiativ lämna ut uppgifter i enlighet med 18 § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter.

21 §

Skatteuppbördscentralens organisation

Vid Skatteuppbördscentralen, vars huvudkontor är i Helsingfors, finns åtminstone följande verksamhetsorganisationer:

1) skatteuppbörds- och indrivningsenhet, som svarar för uppgifter i anslutning till skatteuppbörd, indrivning och redovisning;

2) styrnings- och utvecklingsenhet, som svarar för styrnings- och utvecklingsuppgifter som avser uppbörd, redovisning och indrivning av skatter; och

3) informationstjänsten, som svarar för handläggning av ärenden som ansluter sig till överlämnande av beskattningsuppgifter.

22 §

Skatteuppbörds- och indrivningsenhetens organisation

Skatteuppbörds- och indrivningsenhetens ämbetsdistrikt är hela landet och dess huvudkontor är i Helsingfors.

Vid skatteuppbörds- och indrivningsenhet finns för uppbörd och redovisning av skatter och avgifter åtminstone

1) Södra skatteuppbördsenhet (Tavastehus);

2) Östra skatteuppbördsenhet (Kuopio);

3) Västra skatteuppbördsenhet (Vasa); och

4) Norra skatteuppbördsenhet (Uleåborg).

Södra skatteuppbördsenhet handlägger ärenden som ansluter sig till skatteredovisning och indrivning av beskattningskostnader.

Vid skatteuppbörds- och indrivningsenheten finns för indrivning av skatter och avgifter åtminstone (huvudkontor inom parentes)

1) Sydöstra Finlands indrivningsenhet (St. Michel);

2) Sydvästra Finlands indrivningsenhet (Åbo);

3) Västra Finlands indrivningsenhet (Vasa);

4) Norra Finlands indrivningsenhet (Uleåborg);

5) Savolax-Karelen indrivningsenhet (Kuopio);

6) Centrala Finlands indrivningsenhet (Tavastehus); och

7) Nylands indrivningsenhet (Vanda).

Enhet för bevakning av skattetagarnas rätt

23 §

Enhetens för bevakning av skattetagarnas rätt uppgifter

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt handlägger de ärenden i anslutning till bevakning av skattetagarnas rätt vilkas avgörande har stadgats eller bestämts som enhetens uppgift.

24 §

Enhetens för bevakning av skattetagarnas rätt organisation

Enhetens för bevakning av skattetagarnas rätt huvudkontor är i Helsingfors.

Enheten har inga verksamhetsenheter.

Administrativa tjänster

25 §

Administrativa tjänsternas uppgifter

Administrativa tjänster understöder Skatteförvaltningens övriga enheter inom sitt uppgiftsområde och

1) förbereder Skatteförvaltningens arbetsordning för generaldirektörens avgörande;

2) deltar i beredningen av föreskrifter som hör till dess verksamhetsområde samt förbereder föreskrifter om Skatteförvaltningens organisation och förvaltning;

3) svarar för producering av Skatteförvaltningens gemensamma tjänster som avser dokumenthantering, materialförvaltning, lokalitetsförvaltning och interna tjänster;

4) svarar för beredning av ärenden som gäller bildandet av centralskattenämnd för generaldirektörens avgörande;

5) svarar för Skatteförvaltningens arbetsgivaruppgifter och för beredning av personalpolitiska linjedragningar;

6) svarar för gemensam utveckling av Skatteförvaltningens personal;

7) svarar för producering av allmänna tjänster för Skatteförvaltningens personalförvaltning;

8) svarar för förberedning av beslut som gäller inrättande, indragning och överföring från en enhet till en annan av Skatteförvaltningens tjänster, med undantag av generaldirektörstjänsten;

9) förbereder arbetsgivartjänstemännens lönesättning samt arvoden och resekostnadsersättningar till medlemmar och experter i centralskattennämnden, skatterättelsenämnden, Skatteförvaltningens delegation samt i samarbetsgruppen vid Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt för att fastställas av generaldirektören;

10) svarar för Skatteförvaltningens räkenskapsverksuppgifter;

11) svarar för upparbetning av Skatteförvaltningens budgetförslag och tilläggsbudgetförslag för generaldirektörens avgörande;

12) svarar för teknisk beredning och anordnandet av uppföljning av resultatmålhandlingen mellan finansministeriet och Skatteförvaltningen och mellan generaldirektören och Skatteförvaltningens enheter;

13) svarar för Skatteförvaltningens gemensamma ekonomiförvaltningstjänster, liksom budgetering, bokföring, kostnadsberäkning och rapportering;

14) utfärdar harmoniserings- och andra anvisningar som hör till dess ansvarsområde;

15) förbereder inom sitt ansvarsområde för generaldirektörens avgörande anvisningarna som ansluter sig till offentlighets- och datasekretesslagstiftningen;

16) svarar för beställning, framställning och utveckling av datasystem inom sitt ansvarsområde; och

17) handlägger ärende som inte hör till någon annan enhet inom Skatteförvaltningen och om vilka generaldirektören inte har bestämt annat.

26 §

Administrativa tjänsternas organisation

Administrativa tjänsternas huvudkontor är i Helsingfors.

Enheten har inga verksamhetsenheter.

Datatekniska tjänster

27 §

Datatekniska tjänsternas uppgifter

Datatekniska tjänster understöder Skatteförvaltningens övriga enheter inom sitt uppgiftsområde och svarar för Skatteförvaltningens gemensamma datatekniska tjänster samt styr och övervakar tillämpning av datatekniken inom Skatteförvaltningen. För detta ändamål Datatekniska tjänster

1) svarar för Skatteförvaltningens datatekniska linjedragningar och arkitektur;

2) svarar för Skatteförvaltningens datatekniska infrastruktur samt för anskaffning av anordningar, system och tjänster som ansluter sig däri;

3) svarar för metoder som tillämpas vid Skatteförvaltningens systemarbete samt för stödsystem och tjänster som beskattningssystem och elektronisk kommunikation behöver;

4) svarar för Skatteförvaltningens informationsplanering;

5) svarar för Skatteförvaltningens tillämpningsutvecklingsstöd, centraliserat stöd för system vid produktionen samt för allmänna uppgifter som ansluter sig till tillämpning av datateknik; och

6) svarar för styrning inom sitt ansvarsområde.

28 §

Datatekniska tjänsternas organisation

Datatekniska tjänsternas huvudkontor är i Helsingfors.

Enheten har inga verksamhetsenheter.

Produktionstjänster

29 §

Produktionstjänsternas uppgifter

Produktionstjänster understöder Skatteförvaltningens övriga enheter inom sitt uppgiftsområde och svarar för Skatteförvaltningens automatiserade produktion, blankettplanering, blankettservice, tryckningsarbeten, översättningar och posttjänster.

30 §

Produktionstjänsternas organisation

Produktionstjänsternas huvudkontor är i Jyväskylä.

Enheten har inga verksamhetsenheter.

Generaldirektörens beslutanderätt

31 §

Ärenden som avgörs av generaldirektören

Utöver det vad i lagen om Skatteförvaltningen och i förordningen om Skatteförvaltningen stadgas om ärenden som avgörs av generaldirektören, avgör generaldirektören följande ärenden:

1) utlåtanden till statsrådets justitiekansler, riksdagens justitieombudsman, Statens revisionsverk, dataombudsmannen eller i lagstiftnings- och andra vittomfattande ärenden till statsrådet eller ett ministerium, centralt ämbetsverk eller annan motsvarande myndighet;

2) ingående av tjänste- och arbetskollektivavtal;

3) kollektiv uppsägning, kollektiv överföring till deltid samt permittering av tjänstemän;

4) utnämning, uppsägning, avstängande från tjänsteutövning och varning som ges chefen för Skatteförvaltningens enhet samt chefen och biträdande direktören för Skattestyrelsens verksamhetsenhet;

5) ärenden som gäller bildandet av skatterättelsenämnd;

6) inrättande, indragning och överföring från en enhet till en annan av tjänster, med undantag av generaldirektörstjänsten;

7) arbetsgivartjänstemännens lönesättning;

8) grunder för arvoden och resekostnadsersättning till medlemmar och experter i centralskattenämnden, skatterättelsenämnden, Skatteförvaltningens delegation samt i samarbetsgruppen vid Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt;

9) anvisningar som ansluter sig till offentlighets- och datasekretesslagstiftning samt anvisningar som hör till flera än en Skatteförvaltningens enhets uppgiftsområde; och

10) vittomfattande och principiellt sett betydande anskaffningar av databehandlingsanordningar, datasystem och adb-användartjänster.

Generaldirektören avgör ärenden som avses i lagen om skatteförvaltningen, förordningen om Skatteförvaltningen samt i punkterna 1—9 ovan på föredragning. Resultatmålshandlingar som berör Skatteförvaltningen generaldirektören likväl avgör på framställning av den tjänsteman som har förberett ärendet.

Ärenden som avses i punkt 10 ovan generaldirektören avgör på föredragning eller genom att på framställning av den tjänsteman som har förberett ärendet underteckna anskaffningsavtalet eller order som gäller ärendet i fråga.

Övriga bestämmelser

32 §

Placering av tjänster och tjänsteledighet

Skatteförvaltningens enheter fattar för sin del beslut om inrättande, överföring och indragning av tjänster som enligt statstjänstemannalagen (750/1994), statstjänstemannaförordningen (971/1994) och lagen om statens tjänstekollektivavtal (644/1970) fattas av behörigt ämbetsverk.

33 §

Avgörande av förvaltningsklagan

Klagan som på grund av Skatteförvaltningens enhets eller dess tjänstemans verksamhet riktats till Skatteförvaltningens enhet avgörs av enhetens chef, om annat inte föranleds av 24 § 2 mom. i lagen om Skatteförvaltningen.

34 §

Utlämnande av uppgifter på eget initiativ

Utöver det vad i 20 § 1 mom. 5 punkten och 2 mom. ovan bestäms, Skattestyrelsen, skatteverken och Skatteuppbördscentralen utövar inom sitt uppgiftsområde rätten att lämna ut uppgifter på eget initiativ på sätt som särskilt föreskrivs.

35 §

Utlämnande av registerutdrag och intyg

Skatteverken och Skatteuppbördscentralen lämnar ut enskilda utdrag och intyg från Skatteförvaltningens register på sätt som särskilt föreskrivs.

36 §

Annat förande av talan

I 19 § i lagen om Skatteförvaltningen avsedd talan hos domstolar, andra myndigheter och i samband med skiljemannaförfaranden samt i avtal förs av den enhet inom Skatteförvaltningen, till vars ansvarsområde ärendet hör.

Helsingfors den 24 april 2008

Generaldirektör *Mirjami Laitinen*

37

Bestämmandet av behörighet i vissa fall

Ett ärende, som berör två eller flera enheters ansvarsområde handläggs i den enhet, till vars ansvarsområde ärendet huvudsakligen hör. Om behörig enhet inte kan avgöras med denna grund eller om det annars är oklart, till vilken enhets ansvarsområde ärendets handläggning hör, bestämmer generaldirektören enheten där ärendet ska handläggas.

Om ärendet som ska handläggas i en enhet även berör annan enhets verksamhet, ska man vid beredning av ärendet underhandla med behöriga tjänstemän i enheten i fråga.

Ikraftträdande

38 §

Ikraftträdande

Denna arbetsordning träder i kraft den 1 maj 2008.

Avvikande från det vad i 25 § 7 punkten ovan bestäms, handhar Centrala Finlands skatteverk Skatteförvaltningens gemensamma löneförvaltning till och med den 31 december 2008, varefter uppgifterna överförs till Administrativa tjänster.

Projektchef Timo Rabinä

Nr 281

**Arbets- och näringsministeriets förordning
om ändring av handels- och industriministeriets förordning om kosmetiska produkter**

Given i Helsingfors den 22 april 2008

I enlighet med arbets- och näringsministeriets beslut
ändras i bilaga 3 B till handels- och industriministeriets förordning av den 1 februari 2005 om kosmetiska produkter (75/2005) datumen i spalten ”Får användas till och med”, sådana dessa lyder i förordning 786/2006, som följer:

Bilaga 3

B. Temporärt tillåtna ämnen med begränsningar

I spalten ”Får användas till och med” ersätts datumet ”31.12.2007” för numren 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 14, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 44, 47, 48, 49, 50, 55, 56, 57, 58, 59 och 60 med datumet ”31.12.2009”.

Denna förordning träder i kraft den 1 maj
2008.

Helsingfors den 22 april 2008

Arbetsminister *Tarja Cronberg*

Överinspektör Leila Orava

Jord- och skogsbruksministeriets förordning om specialstöd

Given i Helsingfors den 23 april 2008

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av 11 § i lagen av den 8 december 1994 om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik (1100/1994), sådan den lyder i lag 423/2007, 13 § i lagen av den 18 december 1992 om förfarandet vid skötseln av stöduppgifter i fråga om landsbygdsnärningar (1336/1992), sådan den lyder i lag 428/2007, och 25 § 3 mom. i lagen av den 28 december 2001 om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen (1559/2001), sådan den lyder i lag 430/2007:

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning gäller följande specialstöd som helt finansieras av Europeiska gemenskapen:

1) i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitik och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001, nedan *rådets förordning om gårdsstöd*, föreskrivet

- a) non food-trädesbidrag för obligatorisk träda som ingår i gårdsstöd,
- b) stöd för energigrödor,
- c) stöd för stärkelsepotatis,
- d) bidrag för proteingrödor,
- e) utsädesstöd,
- f) gårdsstöd för hampa,

2) stöd för torkat foder enligt rådets förordning (EG) nr 1234/2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter.

Denna förordning gäller dessutom nationellt stöd för biodling som utbetalas enligt antalet bisamhällen och som beviljas som annat nationellt stöd enligt 6 § 4 punkten i lagen om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen (1559/2001).

2 §

Representativa skördar inom stödet för energigrödor och non food-trädesbidraget

De representativa skördarna, dvs. minimikvantiteterna av levererad råvara, som avses i artikel 26 och 153 i kommissionens förordning (EG) nr 1973/2004 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1782/2003 när det gäller de stödsystem som avses i avdelning IV och IV a i den förordningen och användningen av uttagen mark för produktion av råvaror, nedan *tillämpningsförordningen*, är för

- a) rybs/raps 1 100 kg/ha,
- b) oljelin 650 kg/ha,
- c) senap 1 000 kg/ha,
- d) kummin 500 kg/ha,
- e) korn, havre och vete 3 000 kg/ha,
- f) råg 2 000 kg/ha,
- g) oljehampa 900 kg/ha,
- h) solros 1 100 kg/ha,
- i) hampa skörd av torrsubstans stjälkar 5 000 kg/ha,
- j) majs skörd av torrsubstans 12 000 kg/ha,
- k) vallväxter 15 500 kg/ha, och
- l) rörflen skörd av torrsubstans 3 000 kg/ha.

I de i 1 mom. föreskrivna kilomängderna för representativa skördar är fuktighetsprocenten för oljehampa, korn, havre, vete och råg högst 14 samt för rybs och raps högst nio. Skörden av dessa avtalsväxter kan levereras till förädlaren eller uppsamlaren även som torrare eller fuktigare, förutsatt att kilomängden för den skörd som levereras motsvarar

den representativa skördenivån med ovan nämnd bestämmingsfuktighet. Halm och stjälkar av de växtarter som avses ovan i 1 mom. punkt a—h kan räknas med i råvarans representativa skörd för en växt som har såtts till tillräcklig täthet enligt god jordbrukshävd, om de levereras till samma förste förädlare eller uppsamlare i samband med kärn- eller utsädeskörden och vidare till sådant bruk som stödsystemet förutsätter.

3 §

Non food-trädesbidrag

Utöver vad som föreskrivs om tvärvillkor i artikel 3 och 4 i rådets förordning om gårdsstöd samt i jord- och skogsbruksministeriets förordning om minimikrav för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden som anknyter till tvärvillkoren i samband med direktstöd (183/2006), nedan *förordningen om tvärvillkor*, ska vid skötseln av non food-trädor iakttas vad som bestäms i kapitel 16 i tillämpningsförordningen.

4 §

Avtal om produktion av non food-råvara

Ett avtal som en odlare och uppsamlare eller förste förädlare av en råvara ingår om produktion av en non food-råvara ska upprättas på det sätt som bestäms i artikel 147 i tillämpningsförordningen. Avtalet anses ha uppkommit först då det har undertecknats av bägge avtalsparterna och återsänts till den förste förädlaren för ställande av säkerhet.

5 §

Förbindelse om produktion av non food-råvara

Enligt artikel 148 i tillämpningsförordningen ska en förbindelse ingås i fråga om de i bilaga XXII till förordningen förtecknade råvarorna som fås av fleråriga grödor, om de slutgiltigt ska användas för framställning av någon produkt som förtecknas i bilaga XXIII till tillämpningsförordningen. Odlarens förbindelse om produktion av en non food-råvara ska ingås på det sätt som bestäms i artikel 148 i tillämpningsförordningen.

Odlaren ska på det sätt som bestäms i artikel 146 i tillämpningsförordningen ingå en förbindelse om användning av rybs och raps med KN-nummer 1205 10 90 samt vallväxter som förädlas till biogas med KN-nummer 2711 29 00 för energiproduktion på gårdsnivå i enlighet med artikel 146 i tillämpningsförordningen.

6 §

Odlarens anmälan om ändring eller hävning av ett non food-avtal

Odlaren ska ändra eller häva ett avtal på det sätt som bestäms i artikel 150 i tillämpningsförordningen, om den i avtalet anmälda arealen inte har såtts eller såtts endast delvis eller om det efter att växtbeståndet har såtts uppstår behov av att avstå från avtalet. Om hävning söks efter att växtbeståndet såtts, ska odlaren redogöra för det sätt på vilket odlaren ämnar förstöra växtbeståndet. För att behålla rätten till trädesbidrag ska odlaren återställa den aktuella odlingsmarken till träda genom att förstöra växtbeståndet. De godkända sätt att förstöra växtbeståndet som avses i artikel 151 i tillämpningsförordningen är slåtter och plöjning eller annan bearbetning som förstör beståndet. Växtbestånd av vallväxter kan i stället för att förstöras skötas i enlighet med 8—11 § i förordningen om tvärvillkor.

Odlaren kan ansöka om ändring av avtalet på det sätt som bestäms i artikel 151 i tillämpningsförordningen, om odlaren under vegetationsperioden märker att skörden av non food-grödan blir mindre än den i 2 § fastställda representativa skördenivån. När odlaren ansöker om fastställande av en representativ skördenivå för gården ska odlaren redogöra för de särskilda exceptionella omständigheter på grund av vilka avvikelser måste göras från den i 2 § fastställda representativa skördenivån.

7 §

Odlarens anmälan om ändring eller hävning av en non food-förbindelse

Odlaren ska underrätta kommunens landsbygdsnäringsmyndighet om den areal som

uppges i förbindelsen inte har såtts, om den har såtts endast delvis eller om det uppkomna växtbeståndet inte är tillräckligt för att förbindelsen ska kunna fortbestå.

För att behålla rätten till trädesbidrag ska odlaren återställa det aktuella jordbruksskiftet eller en del av det till träda genom att förstöra växtbeståndet. De godkända sätt att förstöra växtbeståndet som avses i artikel 151 i tillämpningsförförordningen är slåtter och plöjning eller annan bearbetning som förstör beståndet. Växtbestånd av vallväxter kan i stället för att förstöras skötas i enlighet med 8—11 § i förordningen om tvärvillkor. I samband med att förbindelsen hävs eller ändras går rätten att använda den råvara som inte längre omfattas av förbindelsen till non food-ändamål förlorad.

8 §

Odlarens anmälan om skörd på skiften som omfattas av energianvändning på gårdsnivå

Odlaren ska i samband med bärgningstidpunkten för förbindelseskiftena meddela om den representativa skördenivå som fastställs i 2 § sannolikt inte uppnås.

9 §

Ställande av säkerhet inom stödet för non food-produktion

Säkerhet ska ställas på det sätt som bestäms i artikel 158 i tillämpningsförförordningen senast den dag då ändringarna i stödansökningarna senast ska göras för det aktuella stödåret.

Den som ställer säkerheten ska beräkna det erforderliga beloppet av minimisäkerhet för non food-produktionen och anmäla detta och de arealer som ligger till grund för ställandet av säkerheten.

10 §

Frisläppande och förverkande av säkerhet inom stödet för non food-produktion

En ställd säkerhet frisläpps då den som ställt säkerheten lämnar in en av Landsbygdsverket godkänd anmälan om förädling på det

sätt som bestäms i artikel 158.4 i tillämpningsförförordningen och då de primära och underordnade kraven enligt artikel 159 i tillämpningsförförordningen är uppfyllda. Om avtalet hävs under avtalsperioden på grund av arrendering, köp eller generationsväxling, är utredningar om uppfyllande av kraven som de tidigare avtalsparterna lämnar in en förutsättning för att säkerheten ska frisläppas.

Påföljderna av underlåtelse att iaktta kraven bestäms i enlighet med artiklarna 22—25 i kommissionens förordning (EEG) nr 2220/85 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med säkerheter för jordbruksprodukter.

11 §

Handlingar som ska förvaras inom stödet för non food-produktion

Av de handlingar som uppsamlaren och förädlaren förvarar ska månadsvis framgå åtminstone de uppgifter som bestäms i artikel 163 i tillämpningsförförordningen. Handlingarna ska förvaras under en tid som omfattar minst det år då ansökan gjordes och tre kalenderår därefter.

12 §

Energianvändning på gårdsnivå inom stödet för energigrödor

En i 2 § avsedd representativ kvantitet råvara från rybs, raps, rörfen och vallväxter som används som energigrödor ska i enlighet med artikel 34.1 i tillämpningsförförordningen förbrukas som energi på gårdsnivå senast den 31 juli det andra året efter året för skörden.

13 §

Avtal om produktion av energiråvara

Ett avtal som en odlare och förste förädlare eller uppsamlare av en råvara ingår om produktion av en råvara av energigrödor ska upprättas på det sätt som bestäms i artikel 25 i tillämpningsförförordningen.

14 §

Förbindelse om produktion av energiråvara

Odlaren ska på det sätt som bestäms i artikel 33.2 i tillämpningsförordningen ingå en förbindelse om användning av rybs och raps med KN-nummer 1205 10 90 samt vallväxter som förädlas till biogas med KN-nummer 2711 29 00 för energiproduktion på gårdsnivå i enlighet med artikel 33 i tillämpningsförordningen.

15 §

Handlingar som förädlaren och uppsamlaren ska förvara inom stödet för energigrödor

Av de handlingar som uppsamlaren eller förädlaren förvarar ska åtminstone framgå de uppgifter som bestäms i artikel 38 i tillämpningsförordningen. Handlingarna ska förvaras under en tid som omfattar minst det år då ansökan gjordes och tre kalenderår därefter.

16 §

Blandat växtbestånd med proteingrödor och spannmål

Ett blandat växtbestånd med spannmål och i artikel 76 i rådets förordning om gårdsstöd avsedda proteingrödor berättigar till stöd, om jordbruksskiftet har besåtts med en utsädesblandning av proteingrödor och spannmål så att mer än 50 procent räknat i kilogram av den sammanlagda mängden utsäde av proteingrödor och spannmål utgörs av utsäde av proteingrödor.

17 §

Godkänt frö av sötlupin

Frö av sötlupin som odlats på den egna lägenheten och som är av en godkänd sort får användas. Fröets ursprung ska kunna påvisas.

18 §

Anmälan om exceptionella väderförhållanden som inverkar på bidraget för proteingrödor

Om odlaren åberopar exceptionella väderförhållanden enligt artikel 77 andra stycket i

rådets förordning om gårdsstöd ska han eller hon meddela kommunens landsbygdsnäringsmyndighet om saken omedelbart då de exceptionella väderförhållandenas inverkan på beståndet för bidrag för proteingrödor har upptäckts.

I de fall som nämns i 1 mom. ska odlaren bevara växtligheten på skiftena för bidrag för proteingrödor, utan att någon ersättande gröda sås. Växtligheten ska bevaras fram till den 15 augusti. En gård med ekologisk produktion kan, om det är nödvändigt med tanke på ogräsbekämpningen och den behöriga arbetskrafts- och näringscentralen har inspekterat den förstörda arealen, bearbeta skiftet före den ovan nämnda tidsfristens utgång.

19 §

Gårdsstöd för hampa

För att odlingen ska berättiga till stöd krävs att såväl de allmänna villkoren för gårdsstödet som de särskilda villkoren för hampa uppfylls.

Skörd av hampa är möjlig då granskningskyldigheten enligt artikel 33.1 i kommissionens förordning (EG) nr 796/2004 om närmare föreskrifter för tillämpningen av de tvärvillkor, den modulering och det integrerade administrations- och kontrollsystem som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare har fullgjorts.

20 §

Produktionsstöd för torkat foder

Produktionsstöd för torkat foder betalas till torkinrättningen på basis av det torkade foder som framställts av råvara som har bärgats från grönmjölshöskiftet.

Det avtal som torkinrättningen gör upp ska innehålla uppgifter om de jordbruksskiften som omfattas av avtalet och på vilka det odlas råvara samt en hänvisning till stödansökan så som bestäms i artikel 14 i kommissionens förordning (EG) nr 382/2005 om till-

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 282

lämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1786/2003 om den gemensamma organisationen av marknaden för torkat foder. Torkinrättningen ska årligen senast den 10 april meddela arbetskrafts- och näringscentralens landsbygdsavdelning kvantiteten av torkat foder som fanns i lager den 31 mars.

21 §

Stöd för biodling enligt antalet bisamhällen

Om det antal bisamhällen som uppges i ansökan minskar under produktionsperioden, ska den sökande inom tio dagar från tidpunkten för minskningen skriftligen meddela om detta.

En ansökan om stöd för biodling enligt antalet bisamhällen och en anmälan enligt 1 mom. lämnas in till landsbygdsavdelningen vid den arbetskrafts- och näringscentral där driftsstället för biodlingen är beläget.

22 §

Minimikrav för stödberättigande

I fråga om alla arealbaserade specialstöd är

Helsingfors den 23 april 2008

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

arealen för det minsta jordbruksskifte som kan godtas som stödberättigande 0,05 hektar.

Stöd eller bidrag som avses i 1 § 1 mom. beviljas inte om dess belopp är 50 euro eller lägre.

23 §

Behöriga myndigheter

Behöriga myndigheter som avses i tillämpningsförelösa är jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket, tullverket, arbetskrafts- och näringscentralernas landsbygdsavdelningar och kommunens landsbygdsnäringsmyndigheter.

24 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 30 april 2008.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Regeringssekreterare Suvi Ruuska

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 277—282, 3 ark